בס"ד, טז שבט תשס"ב 29.01.02

מכללת "שערי-משפט", הוד השרון

מבחן בקורס: יסודות בדיני קניין במשפט העברי, מועד א', סמסטר א', תשס"ב.

<u>המרצה</u>: עמיחי רדזינר.

משך המבחן: שעתיים.

כל חומר עזר אסור בשימוש. נא להחזיר השאלון בתוך המחברת.

- 1. כתבו על צדו האחד של הדף. הקפידו על כתב יד ברור ככל האפשר.
- 2. כתבו <u>בקצרה</u> ולעניין. הקפידו על בניית תשובה מסודרת. <u>תוספות מיותרות וחריגות מן המכסה המצויינת</u> ליד כל שאלה ייגרעו.

בהצלחה

שאלה 1 (40 נקודות, עד שני עמודים):

לפניכם קטע מדבריו של אחד האחרונים, הרב משה פיינשטיין, בספרו 'דברות-משה' למסכת בבא-בתרא (ביאורים נוספו בסוגריים מרובעים). קראו הקטע והשיבו על השאלות שלאחריו:

וכוונתו [של החכם המופיע בסוגיה עליה מוסב הקטע] שלמכירה אין צריך לרצון ממש למכור שיעשה של הלוקח, אלא אף שאין לו רצון לזה, אלא שרוצה על כל פנים לעשות מעשה המכירה סגי [=מספיק], ולכן אף שהוא אנוס מצד יראה, נמי [=גם] על כל פנים רוצה בשביל סבה זו לעשות מעשה המכירה.

<u>השאלות</u>

- א. מהי הסוגיה עליה מוסב הקטע הנ"ל ומה ההלכה העולה ממנה?
- ב. הציגו והסבירו <u>אחת</u> מדרכי ההוכחה שמביאה הסוגיה כדי לבסס את ההלכה הנ"ל.
- ג. מהם שני סוגי ה'רצון' עליהם מדבר מחבר הקטע? מה ההשלכה שיש לחלוקה זו על הבנת ההלכה הנ"ל?

שאלה 2 (30 נקודות, עד שני עמודים):

כך כתב הרמב"ן [=ר' משה בן נחמן] בספרו, 'ספר הזכות'. קראו הקטע והשיבו על השאלות שלאחריו: דיני ממונות אין לתלותן בגזירות הכתוב, אלא דברים שהדעת נוטה לדין [=היתה עושה מעצמה כמותם] הם.

<u>השאלות</u>

- א. מהי העמדה המובעת כאן לגבי מקורם של דיני הממונות? איזו דעה שולל הרמב"ן?
 - ב. האם מוכר לכם מקור נוסף התומך בדעה המובעת בקטע זה? מה טענתו?

שאלה 3 (30 נקודות, עד שני עמודים):

כתבו בקצרה על משמעותם והקשרם (הקנייניים) של המונחים הבאים:

- א. "פריעת בעל חוב מצוה".
 - ב. "וכתוב בספר וחתום".
- ג. "אין המקח נגמר בדברים".

מכללת "שערי-משפט", הוד השרון

מבחן בקורם: יסודות בדיני קניין במשפט העברי, מועד א', סמסטר ב' תשס"ב.

<u>המרצה</u>: עמיחי רדזינר.

משך המבחן: שעתיים.

כל חומר עזר אסור בשימוש. נא להחזיר השאלון בתוך המחברת.

.1 כתבו על צדו האחד של הדף. הקפידו על כתב יד ברור ככל האפשר.

2. כתבו <u>בקצרה</u> ולעניין (ליד כל שאלה מוגדר אורך התשובה <u>המקסימלי)</u>. הקפידו על בניית תשובה מסודרת. תוספות מיותרות ייגרעו.

വുദ്ദേ

שאלה 1 (40 נקודות, עד שני עמודים):

קראו את הקטע הבא וענו על השאלות שלאחריו.

כך פוסק הרמב"ם בספרו משנה-תורה, הלכות מכירה פרק א הלכה יז:

כל המחובר לקרקע הרי הוא כקרקע, ונקנה ב... , ואם אינו צריך לקרקע כגון : ענבים העומדות ליבצר, הרי זה כמטלטלין לקניין.

- א. הסבירו את ההבחנה בין הרישא והסיפא של הלכה זו. מה ההגיון ההופך את הענבים להיות מוגדרים 'מטלטלין'?
- ב. כיצד קונים את 'המחובר לקרקע' שברישא וכיצד את הענבים המוזכרות בסיפא? הסבירו בקצרה את משמעותן של דרכי הקניין שאתם מזכירים.
 - ג. האם יש דרך לקנות גם את הענבים המוזכרות בסיפא בדרך של קניין קרקעות? הסבירו.

: (שאלה 2 (40 נקודות, עד שני עמודים)

קראו את הקטע הבא וענו על השאלות שלאחריו.

המשנה לנשיא ביהמ"ש העליון (בדימוס) השופט חיים כהן כותב כך בספרו זכויות אדם במקרא ובתלמוד, ת"א תשמ"ח, עמ' 9:

קשה לדבר על "זכויות האדם" במסורת המשפטית היהודית, מן הסיבה הפשוטה שמסורת זו היא משפט דתי, כלומר, שלאור מה שהיא מעידה על עצמה, הריהי משפט אלוהי. משפט כזה, מטבע הדברים, אינו מעניק זכויות אלא מטיל חובות. משפט שאלוהים נותן מורכב מ"מצוות"; החוקים קובעים חובות. ... בכל זאת, כאשר מחוקק מטיל חובה או אוסר לעשות מעשה, משתמע מכללא שהוא גם מעניק זכות... כשנאמר לי, "לא תגנוב", משתמע (אם כי הדבר אינו כתוב בתורה) שיש לזולת "זכות" קניין ברכוש. אם אני מצטווה להחזיר אבדה, ברור שהדבר שמצאתי אינו שלי אלא של מי שאיבד אותו, ולאדם ההוא יש "זכות" עליו.

- א. מהי העמדה המובעת כאן לגבי מקורה של זכות הקניין?
- ב. אששו, בעזרת החומר שלמדנו, את קביעתו הכללית של כהן בדבר היחס בין חובות וזכויות במשפט העברי.

שאלה 3 (20 נקודות, עד שני עמודים):

כתבו בקצרה על משמעותם והקשרם (הקנייניים) של המונחים הבאים:

- א. 'חליפין'
- ב. 'תקיעת כף'
- ג. 'אלו הקניות כולן מתקנת חכמים הן'

מכללת "שערי-משפס", הוד השרון

מבחן בקורם: יסודות כדיני קניין במשפט העברי, מועד ב', סמסטר א' תשס"ב.

<u>המרצה</u>: עמיחי רדזינוי.

משך המבחן: שעתייבי.

כל חומר עזר אסור בשימוש. נא להחזיר השאלון בתוך המחברת.

- ו. כתבו על צדו האחז' של הדף. הקפידו על כתב יד ברור ככל האפשר.
- 2. כתבו <u>בקצרה</u> ולעניין (ליד כל שאלה מוגדר אורך התשובה <u>המקסימלי)</u>. הקפידו על בניית תשובה מסודרת. תוספות מיותרות ייגרעון.

กกไรกอ

שאלה ו (40 נקחורן, מד שני ממדים);

קראו את הקטע הגא וענו על השאלות שלאחריו. כך פוסק הרמב"ם בספרו משנה-תורה, הלכות מכירה פרק א הלכה יז:

כל המחובר :קרקע הרי הוא כקרקע, ונקנה ב... , ואם אינו צריך לקרקע כגון: עגבים חצומדות ליכצר, חרי זה כמטלטלין לקניין.

- א. הסבירו את וזהבחנה בין הרישא והסיפא של הלכה זו. מה ההגיון ההופך את הענבים להיות מוגדרים 'מטילולין'?
- ב. כיצד קונים את 'המחובר לקרקע' שברישא וכיצד את הענבים המוזכרות בסיפא? הסבירו בקצרה את משמעותן של דרכי הקניין שאתם מזכירים.
 - ג. האם יש דרך לקנות גם את הענבים המוזכרות בסיפא בדרך של קניין קרקעות? הסבירו.

משלה ג (40 נקורוון, עד מני עקודים) :

קראו את הקטע הגיא וענו על השאלות שלאחריו. המשנה לנשיא ביהמ"ש העליון (בדימוס) השופט חיים כהן כותב כך בספרו זבויות אדם במקרא ובתלמוד, ת"א תשמ"ח, עמ' 9:

קשה לדבר ינל "זכויות האדם" במסורת המשפטית היהודית, מן הסיבה הפשוטה שמסורת זו היא משפט דתי, כוֹומר, שלאור מה שהיא מעידה על עצמה, הריהי משפט אלוהי. משפט כזה, מטכע הדברים, אינו כזנניק זכויות אלא מטיל חובות. משפט שאלוהים נותן מורכב מ"מצוות"; החוקים קובעים חובות ... בכל זאת, כאשר מחוקק מטיל חובה או אוסר לעשות מעשה, משתמע מכללא שחוא גם מעניק זכות... כשנאמו לי. "לא תגנוב", משתמע (אם כי הדבר אינו כתוב כתורה) שיש לחלת "זכות" קניין ברכוש. אם אני מצטווה להחזיר אכדה, בתור שהדבר שמצאתי אינו שלי אלא של מי שאיבד אותו, בלאדם ההוא יוז "זכות" עליו.

- א. מהי העמדה המובעת כאן לגבי מקורה של זכות הקניין?
- ב. אששו, בעזרת מחומר שלמדנו, את קביעתו הכללית של כהן בדבר היחס בין חובות וזכויות במשפט. העברי.

שאלה ג (פג נקודון, עד שני עמודים):

כתבו בקצרה על משמעותם והקשרם (הקנייניים) של המונחים הבאים:

- א. 'הין צדק'
- ב. 'ספק ממון לקונוו'
 - ג. 'מי שפרע'

בס"ד, כז אב תשס"ב 5.8.02

מכללת "שערי-משפט", הוד השרון

מבחן בקורם: יסודות בדיני קניין במשפט העברי, מועד ב', סמסטר ב' תשט"ב.

<u>המרצה</u>: עמיחי רדזינר.

<u>משך המבחן</u>: שעתיים.

כל חומר עזר אסור בשימוש. נא להחזיר השאלון בתוך המחברת.

- ז. כתבו על צדו האחד של הדף. הקפידו על כתב יד ברור ככל האפשר.
- 2. כתבו <u>בקצרה</u> ולעניין. ליד כל שאלה מוגדר אורך התשובה <u>המקסימלי</u> (ולא המלצה על גודל התשובה). הקפידו על בניית תשובה מסודרת. תוספות מיותרות ייגרעו.

อกมือว

פאלה ו (40 נקורות. עד שוד עמורים):

לפניכם שסר שכתב פוסק בן זמננו. קראו אותו בעיון וענו על השאלות שלהלן: מתוך: שו"ת אגרות משה (ר' משה פיינשטיין, 1986-1895) חלק אר"ח ד' סימן נח:

נוסח שטר מכירה שכתבתי עבוד משק חקלאי בשביל איסור שבת [=כדי לפתור בעיית עבודה בשכח במשק השייך ליהודי]:

חתימת ידי דלמטה תעיד עלי במאה עדים כשרים ונאמנים, איך שמכרתי במכידה גמורה וחלוטה [=מוחלטת] להא"י [=להאינו יהוד"] זי נכרי את הקרקע של המשק (פארם) שלי ערך שלש מאות אקער [=300 אקרים], לבד [=חוץ מ] הבנינים שהם הבית שאני דר בו עם בני ביתי, והרפתות לבהמות ועופות ולכלים ומקום הבנינים והחצר שביניהם וכן בנין הסקול (בית ספר) נשארו שלי, במקח עשרים אלף דאלארן [=דולארים], וגם מכרתי לו את כל הכלים הנצרכים לעבודת הקרקע שהם הטראקטער [=הטרקטור] וכל הצריכים לעבודה וגם השני סוסים שיש לי במקח שלשה אלפים דאלארן. סך הכל, שלשה ועשרים אלף דאלארן. וגם נותוי לו זכות באטם שלי להניח שם את התבואה והשחת שיקצור ונתן לי אותו גוי חמשה דאלארן ... גם התנתי עמו שמחוייב להניח את בהמותי כמה שיהיו לי לרעות בקרקע המשק הנ"ל שמכרתי לו. והקנתי לו הקרקע והמטלטלין הנ"ל בכסף את בהמותי כמה שיהיו לי לרעות בקרקע] הנ"ל. וגם בקגא"ם [=בקנין גמור אגב סודר] במנא דכשר לקמניא בי ו=בכלי הכשר לקנות בו), וגם נשה בינינו תקיעת כף על כל הנ"ל. והרשות ביד הקונה הנ"ל להעתיק שטר ב" [=בכלי הכשר לקנות בו), וגם נעשה בינינו תקיעת כף על כל הנ"ל. והרשות ביד הקונה הנ"ל להעתיק שטר זה בשפת המרינה ולהעלותו בערכאותיהם ע"פ חוקי המדינה על חשבונו ואהיה מחוייב לחתום עליו בלי שום דתוי. ועל זה באתי על התתום, ביום,,, שנת,... פה....

- א. מהם הקניינים המחכרים בהסכם זה? כתבו בקצרה על כל אחד מהם.
- ב. האם מוכר לכם הסכם דומה בחומר הנלמד? מהם הקניינים המוזכרים בו?
 - ג. מדוע בהסכמים הב"ל נעשה יותר מקניין אחד?

בי (שני ממודים) : (40 נקרות. עד שני ממודים)

פרופ׳ גבריאלה שלו בספרה דיני חחים מהדורה שניה עמ׳ 86 מגדירה כך את מבחן 'גמירת הדעת' שבסעיפים 2 ו-5 בחוק החוזים:

מבחן גמירת הדעת הוא מבחן חיצוני של ההצהרה ולא מבחן פנימי של הכוונה. החוק אינו מסתפק במירח דעת בעלמא, אלא תובע השתקפות חיצונית שלה.

בעמ' 85 שם, מטבירה פרופ' שלו שהמונח 'גמירת-דעת' שאוב ממקורות המשפט העברי, ויש דעה הסוברת שיש לפרש מונח זה בחוק על פי מקורות אלה. לדעתה,

דעה זו נראית מרחיקת לכת. קליטת המונח 'גמירת-דעת' בחוק החדש אינה מעידה על כוונה לקלוט אותו יחד עם שליית ההלכות העוטפת אותו במשפט העברי.

חזו דעתכם על היחס שבין שני הציסוטים הנ"ל. האם אתם מטכימים עם עמדתה של פרופ' שלו לגבי היחס שבין החוק הישראלי והמשפט העברי? נמקו והציגו שיקוליכם.

שאלה 3 (20 נקודות, עד שני עמודים):

כתבו <u>בקצרה</u> (מספר שזרות) על משמעותם והקשרם (הקנייגיים) של המונחים הבאים:

- 1. 'ספר המקנה'
- 2. 'ספק ממון לקולא'
- 3. 'פריעת בעל חוב מצוה'